

Elromlott jó néhány hét,
És néhány hónap és év.
De nagyon vártam, hogy arcod újra lássam,
Mikor vasárnap lesz szívem mélyén.

Elindultál hát felém,
Jöttél és mindent vittél.
Talán te hittél egy másik új csodában,
Mert a régi neked így már kevés.

Várj, még egy utolsó érintés vár,
Ebből lesz erőm elmenni már, ha akarod,
De érezned kell, hogy most mit teszel!

Utolsó érintés, utolsó tévesztés,
Amit megőrzünk egymásból az álomszép.
Utolsó érintés, utolsó tévesztés,
Amit megőrzünk egymásból az álomszép.

Hangos is azért voltál,
Hogy bátorságod legyen,
Hogy el tudd viselni, amit hang nélkül mondtam,
Hogy még mindig szeretlek, kedvesem.

Csak ne mondtad volna el,
Én szép kedvesem,
Hogy ölelés helyett, megölni jöttél,
Megköszönni, ami szép volt velem.